Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Suvac Sergiu
Dosarul nr. 2ri-82/25
2-25016242-02-2ri-27022025

D E C I Z I E

10 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice
din cadrul Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de SRL „Plast-Modern”,
împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 10 februarie 2025,
emisă la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL „Plast-Modern” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Tititi și C”.

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

La 06 februarie 2025, creditorul SRL „Plast-Modern” a depus cerere introductivă în instanța de judecată cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Tititi și C”.

În motivarea cererii depuse s-a invocat incapacitatea debitorului de a executa obligația de plată a sumei de 23.341.313 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 14.729.485,20 lei, ca urmare a încheierii între Timotin Galina, în calitate de cedent și SRL „Plast-Modern” în calitate de cesionar, a contractului de cesiune a creanței din 14 ianuarie 2025 și a actului de cesiune a dreptului de creanță din 14 ianuarie 2025.

La rândul său, debitorul și-a prezentat poziția pe marginea cererii introductive, în care a accentuat că, creanța înaintată este o creanță incertă, neexigibilă, nelichidă, inexistentă, inventată și litigioasă, existând mai multe litigii în acest sens pe marginea încasării sumei de 23.341.313 lei. Asociata Timotin Galina care a cesionat iluzoriu „creanța” nu a fost niciodată și nici nu este creditorul SRL „Tititi și C” pentru suma datoriei inventate de 23.341.313 lei.

De asemenea, a notat că nici nu a existat un act juridic cert semnat între SRL

„Tititi și C” și Timotin Galina din care să rezulte că SRL „Tititi și C” datorează suma de 23.341.313 lei în calitate de debitor a lui Timotin Galina.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 10 februarie 2025, cererea introductivă depusă de SRL „Plast-Modern” a fost restituită în temeiul prevederilor art. 22 din Legea insolvabilității.

Solicitarea recurentului

La 12 februarie 2025, (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității*), SRL „Plast-Modern”, a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 10 februarie 2025, solicitând casarea încheierii instanței de fond și soluționarea prin decizie a problemei în fond cu primirea spre examinare a cererii introductive.

În motivarea cererii de recurs autorul a indicat că argumentarea primei instanțe se bazează pe faptul că la cererea introductivă nu ar fi fost anexate toate actele aferente creanței care justifică datoria în mărime de 23.341.313 lei și că creanța nu a fost efectiv cesionată către cesionar SRL „Plast-Modern” de la cedent Timotin Galina din motivul că la materialele cererii nu a fost anexată dovada achitării integrale a prețului cesiunii în valoare de 2.000.000 lei, iar extrasul din Registrul de Stat al persoanelor juridice nr. 149495 din 02 septembrie 2024, prezentat la cererea introductivă, nu reflectă datele actuale din Registrul de Stat al persoanelor juridice la data depunerii cererii introductive - 06 februarie 2025.

La caz, recurentul a menționat că prin soluția adoptată, instanța a soluționat practic fondul cererii încă din faza admiterii, bazându-se inclusiv pe poziția debitorului, fără a permite creditorului să răspundă, fapt ce contravine nu doar art. 21 din Legea insolvabilității, ci și jurisprudenței Curții Constituționale care a declarat neconstituționale prevederile ce obligau instanța să solicite referința debitorului înainte de admiterea cererii. Or, instanța de fond a aplicat un formalism excesiv, încălcând dreptul creditorului la acces efectiv la instanță, contrar jurisprudenței CtEDO.

De asemenea, cu referire la aspectele temeiniciei creanței din dividende, reflectată în actul judecătoresc, recurentul a subliniat că potrivit art. 39 și 43 din Legea nr. 135/2007, este prevăzut expres dreptul asociatului la dividende din profitul net. Situațiile financiare ale debitorului pentru 2011–2023, întocmite chiar de acesta și depuse la BNS, confirmă existența profitului și implicit dreptul la dividende. Astfel, neachitarea dividendelor constituie prejudiciu material cert. În acest context, creanța cedată către SRL „Plast-Modern” este dovedită prin acte pertinente și suficiente pentru etapa admiterii cererii.

Suplimentar, recurentul consideră irelevantă argumentarea instanței privind lipsa unui extras actualizat din registrul persoanelor juridice, or cererea introductivă conține

toate datele necesare, confirmate prin extrasul Agenției Servicii Publice din 02 septembrie 2024, iar de rând cu aceasta, legislația nu stabilește termen de valabilitate pentru acest document. De altfel, datele debitorului nu au suferit modificări, fapt confirmat prin extrasul actualizat din 12 februarie 2025.

Respectiv, refuzul instanței pe acest motiv constituie formalism excesiv, contrar jurisprudenței CtEDO privind accesul la instanță.

Aprecierea instanței de recurs

Analizând argumentele invocate în recurs în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil consideră că, recursul declarat de SRL „Plast-Modern" urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central din 10 februarie 2025, din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Rezumativ, după cum rezultă din circumstanțele cauzei, creditorul SRL „Plast-Modern" a depus cerere introductivă în privința debitorului SRL „Tititi și C", întemeindu-și cererea pe contractul de cesiune a creanței din 14 ianuarie 2025 și actul de cesiune a dreptului de creanță din 14 ianuarie 2025.

Potrivit pct. 1.1 din contract, Timotin Galina (cedent) cesionează persoanei juridice SRL „Plast-Modern" (cesionar), dreptul de a încasa creanța sa de la SRL „Tititi și C" (debitor) în mărime de 23.341.313 lei, iar cesionarul acceptă asemenea cesiune şi se obligă să plătească cedentului prețul cesiunii.

Totodată potrivit pct. 1.3 din contractul de cesiune, prețul cesiunii, ce va fi plătit de către cesionar cedentului, în schimbul drepturilor cesionate, constituie 2.000.000 lei şi va fi plătit de către cesionar în beneficiul cedentului în felul următor: 10.000 lei vor fi viraţi pe contul cedentului în termen de 10 zile din data încheierii prezentului contract; 1.990.000 lei vor fi virați pe contul cedentului în termen de 10 zile, din momentul încasării efective a creanței de la SRL „Tititi și C" în mărime de 23.341.313 lei.

Astfel, în motivarea cererii introductive s-a invocat faptul că creditorul deține drepturi de creanță față de SRL „Tititi și C” în sumă de 23.341.313 lei (datorie cesionată) și în sumă de 14.729.485,20 lei (dobândă de întârziere).

În materie de drept, potrivit art. 12 din Legea insolvabilității, dreptul de a depune cerere introductivă îl au debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

Potrivit art. 18 alin. (1) din aceeași Lege, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate.

Totodată, conform art. 20 alin. (2) lit. a) din Legea insolvabilității, la cererea introductivă a creditorului se anexează documentele ce adeveresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, scadența obligațiilor, temeiul intentării procesului de insolvabilitate potrivit art.10, alte documente care justifică cererea creditorului.

De altfel, potrivit art. 22 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art. 20 sau a art. 17. Încheierea privind restituirea fără examinare a cererii introductive poate fi atacată cu recurs.

Colegiul judiciar reiterează că înaintând cererea introductivă, dar și în cererea de recurs, SRL „Plast-Modern” și-a întemeiat poziția pe baza contractului de cesiune a creanței și actul de cesiune a dreptului de creanță, încheiat între Timotin Galina (cedent) și SRL „Plast-Modern” (cesionar), susținând că a subrogat creditorul Timotin Galina în toate drepturile de creanță, pe care aceasta le deținea față de SRL „Tititi și C” (debitor).

În cazul de față, deși în conceptul art. 823 alin. (1) Cod civil, drepturile recurentului au apărut odată cu încheierea contractului de cesiune, ceea ce presupune că cesionarul dobândește teoretic dreptul de a acționa împotriva debitorului de la momentul încheierii contractului, Completul de judecată reține că contractul de cesiune prevede două obligații distincte ale cesionarului.

Astfel, conform pct. 1.3 din contractul de cesiune, prețul care urmează a fi plătit de către cesionar cedentului, în schimbul drepturilor cesionate, este de 2.000.000 lei, urmând a fi achitat în rate: 10.000 lei în termen de 10 zile de la semnare și 1.990.000 lei în termen de 10 zile de la încasarea de către cesionar a sumei de 23.341.313 lei de la SRL „Tititi și C”.

Cu toate acestea, Completul de judecată reține că derogând de la obligațiile asumate, SRL „Plast-Modern” nu a prezentat dovada achitării obiectului contractului de cesiune stabilit la pct. 1.3.

În context, având în vedere că exercitarea drepturilor cesionarului depinde de îndeplinirea obligațiilor contractuale stipulate, în lipsa dovezii achitării cesiunii, nu poate fi considerat îndeplinită condiția contractuală esențială ce permite constatarea temeiniciei dreptului cesionarului asupra creanței.

Așadar, prima instanță corect a conchis că la cererea introductivă nu au fost anexate documentele corespunzătoare ce fortifică existența obligațiilor debitorului SRL „Tititi și C” față de creditorul SRL „Plast-Modern”, or, drepturile de creanță pretins a fi cesionate, pot fi obținute doar ca urmare a achitării prețului cesiunii în mărime totală de 2.000.000 lei.

Mai mult ca atât, deși recurentul susține că prima instanță ar fi aplicat eronat legea și s-a expus asupra fondului cauzei la o etapă care nu presupune verificarea creanței în temeiul căreia a fost înaintată cererea introductivă, Completul de judecată consideră că la etapa analizării probelor necesar de a fi prezentate la cererea introductivă, prima instanță a respectat cadrul legal și a constatat, în mod corect, că cererea nu întrunește condițiile formale minime prevăzute de lege, evaluând corect condițiile și obligațiile impuse de contractul de cesiune, or în derogarea de la condițiile acestuia, drepturile cesionarului nu pot fi considerate certe și exigibile.

În aceste condiții, norma legală permite restituirea cererii atunci când încălcările procesuale sunt evidente chiar din conținutul actului introductiv și împiedică desfășurarea procesului, or, restituirea cererii introductive a fost o măsură procedurală corectă și legală, menită să protejeze securitatea juridică a debitorului și să asigure examinarea doar a cererilor complet documentate, conform art. 20 din Legea insolvabilității.

Complementar, instanța consideră greșit conceptul recurentului că instanța nu ar fi putut analiza temeinicia/legalitatea actelor prezentate la această etapă, or, instanța are obligația legală de a verifica dacă cererea este formulată corect, dacă sunt anexate actele obligatorii, dacă se identifică corect debitorul și dacă pretenția invocată are un minimum de bază juridică.

Respectiv, acțiunile primei instanțe nu reprezintă o analiză a fondului, ci o verificare a existenței unei pretenții cel puțin plauzibile, pentru a evita o procedură abuzivă, nesusținută de actele necesare pentru a considera creanța aptă să declanșeze procedura de insolvabilitate.

În altă ordine de idei, instanța de recurs subliniază că potrivit art. 20 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, în cererea introductivă a creditorului trebuie să se indice denumirea/numele și prenumele creditorului și ale debitorului, sediul/adresa, alte date de identificare ale acestora, confirmate prin extrasul din registrul public corespunzător.

La caz, Completul de judecată menționează că la data depunerii cererii introductive, creditorul SRL „Plast-Modern” a anexat extrasul din Registrul de Stat al persoanelor juridice nr. 149495 din 02 septembrie 2024, în care nu se reflectă datele la ziua depunerii cererii introductive – 06 februarie 2025, actul prezentat fiind depășit și care nu poate fi reținut în vederea constatării respectării de către deponentul cererii introductive a dispozițiilor art. 20 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității.

În asemenea circumstanțe, Colegiul consideră întemeiat raționamentul instanței de fond care a statuat că cererea introductivă a fost înaintată cu încălcarea condițiilor

reglementate expres de norma articolului 20 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, de altfel, extrasul anexat era învechit și nu reflecta situația juridică actuală, fapt ce reprezintă un impediment procedural evident.

Or, chiar și formalismul procedural aplicat de instanța de fond, a fost unul corect în situația respectivă, în condițiile în care prezentarea extrasului veridic și actual din registrul public, este strict necesar într-o procedură atât de severă și cu consecințe majore, precum insolvabilitatea, deoarece, acest document nu este un simplu accesoriu, ci asigură verificarea identității debitorului, determinarea sediului eventualelor modificări ale structurii organelor statutare sau ale statutului, evitarea procedurilor împotriva unei entități inexistente sau modificate.

În același sens, Colegiul apreciază ca declarative argumentele recurentului cu privire la faptul că prin soluția adoptată de prima instanță, i-au fost încălcate un șir de drepturi legale, or, restituirea cererii nu împiedică deponentul să depună o nouă cerere introductivă după ce va înlătura neajunsurile invocate în încheierea de restituire a cererii.

Suplimentar, Completul de judecată menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995*).

Totodată, instanța de recurs accentuează că potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, la examinarea sumară a actelor cauzei, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Prin urmare, dat fiind faptul motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate, având un caracter pur declarativ, iar încheierea contestată este legală și întemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SRL „Plast-Modern”.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3), 427 lit. a), 428 alin. (1), 238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de SRL „Plast-Modern”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 10 februarie 2025, emisă la cererea introductivă înaintată de creditorul SRL „Plast-Modern” cu privire la

intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Tititi și C”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei